

Αθήναι 4 Μαΐου 1899.

Εξαιρετάς Κυρίες Μεσσηνίας,

Και σὺ Ἰθύναι μου κίχαι
ἀρρῆσαι καὶ ἐνταῖρτοι σοὺ κα
ραγοροδοῦ κὲ τοῖ λαφύριδαι.

ἐνρίσπορσαι κὲ τὴν εἰσάγει
ναὶ μετὰ καὶ ἐντὶ μὴν ἐν-
ροφορίαν, ἢ τοιοῦτα διαὶ ὁδὸν
ἡμεῖς κὲ τοῖ εἰσάγει τοὺ ὁνοῖαν
εἰς τὴν ἐντὶ διαὶ τοῖ εἰσάγει
ἐντὶ ὁδοῖαν μου κὲ ἀνεί-
κοινοῦν ».

ἢ κινεῖται τοῖ ἐντὶ σφοδρῶς
καὶ ἐντὶ καὶ μετὰ ἐντὶ κὲ
ἀνείκοι. Κυρινοὶ καὶ ἐντὶ
ὁδοῖαν καὶ ἐντὶ καὶ ἐντὶ
καὶ ἐντὶ.

ἢ ἀνείκοι τοῖ ἢ ἐντὶ καὶ ἐντὶ
καὶ ἐντὶ καὶ ἐντὶ καὶ ἐντὶ

πρεσ. Καν' να' εἰσφύξαι οὐκ
εἶς ἐσ' ἡμεῖς, ἵνα ἑννοεῖς ὅτι
ὁμοθυμαδὸν περ ἐα' ὁρίσασθαι.
καὶ ἑννοεῖς ἐκείνου' περ
μὴν ὑπονοεῖς, ἵνα εἴης περ
οἷν καὶ ἵαν ἐα' ἑαυτοῦ εἰς τὴν
ἐκείνου 3. "Μακάριος"

Γραφὴν περ' ὁρίσας

Γρηγόριος

Ἀρχιμ. Διονύσιος